

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.639 van 17 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 december 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster komt op 22 augustus 2005 in België aan en vraagt dezelfde dag asiel aan.

Op 13 februari 2006 beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de hoedanigheid van vluchteling aan verzoekster te weigeren.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen die bij beslissing van 6 april 2007 het beroep ongegrond verklaart.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster op 18 mei 2007 een cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bij beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie nr. 737 van 12 juni 2007 stelt de Raad van State dat dit beroep niet toelaatbaar is.

Op 24 juli 2007 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 30 november 2007 weigert de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 8486 van 11 maart 2008 het beroep verwerpt.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster op 11 april 2008 een cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bij beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie nr. 2710 van 21 mei 2008 stelt de Raad van State dat dit beroep niet toelaatbaar is (dit blijkt uit de bijlagen bij het verzoekschrift).

Op 25 maart 2008 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster stelt tegen dit bevel een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad, die bij arrest nr. 13.601 van 2 juli 2008 dit beroep verwerpt.

Op 18 april 2008 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 24 april 2008 dient verzoekster een derde asielaanvraag in.

Op 17 juli 2008 weigert de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster beroep aan bij de Raad die bij arrest nr. 19.350 van 27 november 2008 het beroep verwerpt.

De aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt op 19 december 2008 door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch bevindt betrokkene zich binnen de criteria die toelaten haar vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15.09.2006. Betrokkene haalt aan dat er een beroepsprocedure bij de Raad van State lopende is tegen de negatieve beslissing RVV. Het betreft in betrokkenes geval echter geen toelaatbaar cassatieberoep die betrokkene zou vrijstellen van de hierboven vermelde voorwaarde.”

Op 16 januari 2009 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“De bestreden beslissing dd. 19 december 2008 houdt een schending in van art. 9bis §1, 2^e lid, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de Vreemdelingenwet genoemd).

De bestreden beslissing stelt:

‘De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch bevindt betrokkene zich binnen de criteria die toelaten haar vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene haalt aan dat er een beroepsprocedure bij de Raad van State lopende is tegen de negatieve beslissing RVV. Het betreft in betrokkenes geval echter geen toelaatbaar cassatieberoep die betrokkene zou vrijstellen van de hierboven vermelde voorwaarde.’

Art. 9bis § 1, 2^e lid, van de wet van 15.12.80 stelt echter:

‘De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :
- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van state, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard ;
- de vreemdeling die .....’

Verzoekster had op 11 april 2008 bij de Raad van State een verzoekschrift ingediend om de nietigheid te vorderen van het arrest nr. 8486 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (stuk 1).

Op 21 mei 2008 wordt er door de Raad van State een beschikking gewezen waarbij het op 11 april 2008 ingestelde beroep ontoelaatbaar verklaard wordt (stuk 2).

Aangezien het ingestelde cassatieberoep slechts op 21 mei 2008 ontoelaatbaar wordt verklaard, diende er bij het indienen van een regularisatieaanvraag overeenkomstig art. 9bis Vreemdelingenwet op 24 april 2008, geen identiteitsdocument gevoegd te worden. Art. 9bis § 1, 2e lid, van de Vreemdelingenwet is duidelijk :’... en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard’.

Slechts op het ogenblik dat het cassatieberoep niet toelaatbaar wordt verklaard, bevindt de vreemdeling zich opnieuw in een toestand die hem/haar noodzaakt een identiteitsdocument voor te leggen bij het indienen van een regularisatieaanvraag overeenkomstig art. 9bis Vreemdelingenwet. Op 24 april 2008 was dit, wat verzoekster betreft, niet het geval.

De bestreden beslissing houdt bijgevolg een schending van art. 9bis §1, 2^e lid, van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. de regularisatieaanvraag was wel degelijk ontvankelijk.”

2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat gezien het cassatieberoep op 21 mei 2008 ontoelaatbaar werd verklaard, verzoekster zich niet kan beroepen op de uitzonderingsbepalingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Er diende dus wel degelijk een identiteitsdocument te worden voorgelegd omdat de beslissing over de ontvankelijkheid van de aanvraag genomen werd nadat het cassatieberoep niet toelaatbaar werd verklaard.

2.3. Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."

Er wordt in casu niet betwist dat verzoekster bij haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, geen kopie voegde van haar paspoort of enig ander identiteitsdocument.

In haar aanvraag van 18 april 2008 stelde verzoekster hierover het volgende: "*Aangezien de asielprocedure nog in behandeling is voor de Raad van State, waarbij er nog geen beslissing genomen werd over de ontvankelijkheid van de procedure voor de Raad van State, is, bij het indienen van deze aanvraag overeenkomstig art. 9bis Vreemdelingenwet, de voorlegging van een identiteitsdocument niet vereist.*"

In haar verzoekschrift wijst verzoekster op artikel 9bis, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat volgens haar stelt dat de aanvrager van de machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen identiteitsdocument bij zijn aanvraag moet voegen "... en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard". Verzoekster stelde op 11 april 2008 een cassatieberoep in bij de Raad van State tegen het arrest nr. 8486 van de Raad en diende op 18 april 2008 de aanvraag om machtiging tot verblijf in. Zij meent dat zij ingevolge dit artikel bij haar aanvraag geen identiteitsdocument diende te voegen.

Artikel 9bis, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;

- (...)"

Hieruit volgt eveneens dat de indiening van een toelaatbaar cassatieberoep vereist is om vrijgesteld te worden van de voorwaarde om te beschikken over een identiteitsdocument.

De vraag rijst bijgevolg in welke mate verzoekster belang heeft bij dit middel, nu blijkt dat haar cassatieberoep bij beschikking van de Raad van State van 21 mei 2008 niet toelaatbaar werd verklaard.

Volledigheidshalve voegt de Raad het volgende toe. De memorie van toelichting stelt over het nieuwe artikel 9bis van de Vreemdelingenwet het volgende: "Hiervan dienen onderscheiden te worden twee situaties, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is: de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 (nieuw) van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (...)" (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 33).

Overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State wordt een cassatieberoep pas behandeld voor zover het toelaatbaar is verklaard. Dit artikel luidt als volgt:

« § 1. Het in **artikel 14**, § 2, bedoelde cassatieberoep wordt pas behandeld voor zover het toelaatbaar is verklaard met toepassing van § 2.

§2. Elk cassatieberoep wordt, zodra het op de rol is geplaatst, en op inzage van het verzoekschrift en het rechtsplegingsdossier, onmiddellijk onderworpen aan een procedure van toelating.

(...) »

Hieruit volgt dat het cassatieberoep van verzoekster toelaatbaar dient te zijn om als rechtvaardiging van het ontbreken van de vereiste documenten te kunnen worden gebruikt. In casu had verzoekster enkel een cassatieberoep ingediend maar had de Raad van State nog niet geoordeeld of hij dit cassatieberoep zou behandelen, met name of dit cassatieberoep toelaatbaar of niet toelaatbaar is. Bijgevolg had verzoekster ingevolge artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wel degelijk een identiteitsdocument moeten voegen bij haar aanvraag van 18 april 2008, omdat zij op dat moment nog geen toelaatbaar verklaard cassatieberoep had ingediend.

Ten overvloede wordt verwezen naar artikel 9 ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

-de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- (...)”

Uit deze bewoordingen blijkt dat het de bedoeling van de wetgever was om de voorwaarde van het beschikken over een identiteitsdocument, niet van toepassing te verklaren op de asielzoeker die een toelaatbaar verklaard cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. Naar analogie met de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan het minder duidelijk opgestelde artikel 9bis aldus geïnterpreteerd worden.

Het in de bestreden beslissing opgenomen motief vindt derhalve steun in het administratief dossier.

Het enig middel is ongegrond.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.